

от страшните преживялици. И сами бързаха да го отвлекат от мрачните мисли, да го отрупват с обич и братска топлина.

Водеха го на лов, по пиршества и събори. Младежът почна да се съвзема. Жаждата за живот надделяваше. Ала ~~появяваха~~ ^{често} ~~неожаквано~~ ~~животни~~ ~~животинки~~ дълбока въздишка разчупваше гърдите му, сянка помрачаваше ясните зеници, угасваше веделата усмивка на устните му. Новините от разгромните страни пристигаха негочни, често украсени с небивалици, които всеки се мъчеше да скрие от осиротялия бежанец.

Един месец прекараха в стария Калоянов ловджийски дворец, ~~сред~~ ~~близките~~ ~~където~~ ~~живяха~~ в Тревненската планина, на лов за рогачи. Там Иоан Асен обичаше да се уединява с неколцина предани другари, сред самотата на гората и планината. Да размишлява, да преценява стореното до тогава, да замисли най-правилните постъпки за бъдните дни. Там, една вечер, след като се ~~бяха~~ ^{огъня на} ~~прибрали~~ ^{пламтящите} ~~край~~ ^{цепеници} ~~в~~ ^в ~~ранния~~ ^в ~~су-~~ ^в ~~мрак~~ ^в ~~на~~ ^в ~~зимния~~ ^в ~~ден,~~ ^в ~~след~~ ^в ~~уморително~~ ^в ~~препускане~~ ^в ~~подир~~ ^в ~~стадо~~ ^в ~~елени,~~ ^в ~~къ-~~ ^в ~~дето~~ ^в ~~Яков~~ ^в ~~Светославович~~ ^в ~~внезапно~~ ^в ~~почна~~ ^в ~~да~~ ^в ~~разправя.~~ ^в ~~Сякаш~~ ^в ~~искаше~~ ^в ~~да~~ ^в ~~се~~ ^в ~~освободи~~ ^в ~~от~~ ^в ~~непоносимото~~ ^в ~~бреме~~ ^в ~~което~~ ^в ~~го~~ ^в ~~потискаше,~~ ^в ~~разхождайки~~ ^в ~~се~~ ^в ~~на~~ ^в ~~едри~~ ^в ~~крачки~~ ^в ~~из~~ ^в ~~широката~~ ^в ~~приемна~~ ^в ~~създадена~~ ^в ~~украшена~~ ^в ~~с~~ ^в ~~много~~ ^в ~~ловджийски~~ ^в ~~победи:~~ ^в ~~животни~~ ^в ~~и~~ ^в ~~птици~~ ^в ~~запазени~~ ^в ~~в~~ ^в ~~естествен~~ ^в ~~вид,~~ ^в ~~закачалки~~ ^в ~~от~~ ^в ~~еленови~~ ^в ~~рога,~~ ^в ~~мечи~~ ^в ~~кожи~~ ^в ~~послани~~ ^в ~~пред~~ ^в ~~огнището,~~ ^в ~~цесмогващ~~ ^в ~~да~~ ^в ~~събере~~ ^в ~~наведнъж,~~ ^в ~~да~~ ^в ~~припомни~~ ^в ~~всичко~~ ^в ~~изживяно~~ ^в ~~през~~ ^в ~~последно~~ ^в ~~време.~~ ^в ~~Понякога~~ ^в ~~той~~ ^в ~~се~~ ^в ~~спираше,~~ ^в ~~кашпа~~ ^в ~~да~~ ^в ~~си~~ ^в ~~поеме~~ ^в ~~дъх,~~ ^в ~~да~~ ^в ~~успокои~~ ^в ~~развълнуваното~~ ^в ~~си~~ ^в ~~сърце,~~ ^в ~~поглаждаше~~ ^в ~~напълнената~~ ^в ~~със~~ ^в ~~слама~~ ^в ~~сърна,~~ ^в ~~сядаше~~ ^в ~~на~~ ^в ~~трикракото~~ ^в ~~столче~~ ^в ~~край~~ ^в ~~огнището,~~ ^в ~~заслушваше~~ ^в ~~се~~ ^в ~~във~~ ^в ~~бодрата~~ ^в ~~ловджийска~~ ^в ~~песен~~ ^в ~~на~~ ^в ~~крагуярите~~ ^в ~~и~~ ^в ~~песяците,~~ ^в ~~които~~ ^в ~~прибираха~~ ^в ~~загарите~~ ^в ~~и~~ ^в ~~соколите,~~ ^в ~~или~~ ^в ~~облягаше~~ ^в ~~лакти~~ ^в ~~върз~~ ^в ~~коленете,~~ ^в ~~свеждаше~~ ^в ~~чело~~ ^в ~~върз~~ ^в ~~длани~~ ^в ~~и~~ ^в ~~дълго~~ ^в ~~мълчеше.~~ ^в ~~После~~ ^в ~~внезапно~~ ^в ~~го~~ ^в ~~върхлитаха~~ ^в ~~спомените.~~

Когато татарският хан проводил люде при Рязанските князе да им иска подчинение и десетък, те отговорили:

"Когато нас няма да ни има, всичко ще бъде ваше".